

opusdei.org

Prelatas: Pasiruoškime šv. Kalėdoms šeimoje

Mons. Ksaveras Ečevarija ragina išgyventi šv. Kalėdų laiką rūpinantis šeimos nariais. Mums pavyks, jei daugiau bendrausime su Dievu ir imsime pavyzdį iš Šventosios Šeimos.

2014-12-23

Gyvename nuostabiu laiku, kai priimame žinią apie Viešpaties atėjimą gyventi kartu su žmonėmis.

Tariant žodį „Kalėdos“ iškart ateina į galvą žodžiai „laimė“, „džiaugsmas“... Yra žmonių, kuriems Kalėdos tėra išorinė šventė: pramogos, šviesos... Mes, krikščionys, turime melstis, kad visa žmonija suvoktų, kokią didelę dovaną Viešpats mums įteikia pasilikdamas su mumis. Ne tik asmeninėje, tačiau ir šeimos aplinkoje. Kad kiekvieni namai būtų tąsa šeimos namų Betliejuje ir Nazarete, nuostabių, nepaisant neturto ir nepritekliaus.

Apmąstykite Evangeliją pagal Luką. Angelas pasirodo piemenims, o šie, suprantama, apstulbsta girdėdami didžią perduodamą žinią ir šalia matydami nuostabius kūrinius. Angelas jiems taria: „Štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą. Šiandien jums gimė Išganytojas“.

Būtent tai įvyksta kasdien, nes Viešpats nori apsigyventi, pasilikti su mumis. Todėl pastebėkime žmones,

kurie yra mūsų kalėdinėje aplinkoje. Jėzus, pats dosnumas ir atsidavimas, būdamas Dievas, visagalis ir neribotas, tapo mažu kūrinium, kad moterys ir vyrai visuose namuose galėtų su pasitikėjimu bendrauti ir kalbėtis su Juo.

Mane stebina, kaip, ačiū Dievui, Jis skleidžia savo pavyzdį. Matydamas, kad daugelyje namų įrengiamos Prakartėlės, prašau, kad visa tai neliktų tik išoriška. Kad tai nebūtų tik papuošimas arba skirta tik tam tikram laikui, tarsi į Viešpatį kreiptumėmės tik žvilgsniu ir niekaip daugiau. Reikia Jį mylėti, atsiliiepti į Jo meilę.

Kas yra Dievo meilės mokytojai? Tie, kuriems pavesta Jį lydėti, Marija ir Juozapas. Kristus atėjo į pasaulį ypatingai: Betliejaus tvartelyje. Be abejonės, ten, visų materialinių gėrybių nepritekliuje, buvo Dangaus turtų, kurių Žemė negali suteikti.

Todėl Marija ir Juozapas visą laiką stengiasi dėkoti Viešpačiui savo elgesiu, dėmesiu, būtent taip atsiliepdami Viešpačiui. Jie niekada nepaliauja stebėjęsi dovana, kurią gavo iš Dievo.

Teišlieka gyvas kiekviename žmoguje ir kiekvienoje šeimoje troškimas gyventi Dievui ir žvelgiant į Dievą! Taip gausime daug naudos, nes bendraudami su Dievu gebėsime geriau bendrauti su savo kolegomis, draugais ir nepažįstamais.

Manau, kad išorinio džiaugsmo aplinkoje, apsupti miestų šviesos ir papuošimų, turėtume kalbėti apie viso to reikšmę: kad šventė neliktų tik išorėje, bet kartu būtų brolybės ir vienybės su visais žmonėmis paskata.

Šiomis nuostabiomis dienomis turime būti susivieniję su visa žmonija, ypač su tais, kurie dėl vienu ar kitu priežasčių kenčia - su

ligoniais, vargšais ir su žmonėmis iš šalių, kuriose trūksta taikos, taip pat ir išorinės taikos, dėl karų ar agresijos. Būtų visiškai suprantama, jeigu mes, Dievo vaikai, matydami patį Dievą taip dosniai mums atsiduodantį, taip pat norėtume sekti Jo pėdomis atsiduodami kitiems. Reikia pradėti savo pačių šeimoje. Nemylime nei žmonijos, nei tautų kituose pasaulio kraštuose, jeigu nemylime, Kristuje ir dėl Kristaus, visų savo šeimos narių.

Linkiu, kad Kalėdos būtų asmeninė šventė ir, kartu, šeimos ir visos žmonijos šventė. Tepadeda mums Dievas kasdien būti vis ištikimesniems!